

ויקבלוהו בכבוד גדול ובסבר פנים יפות והשיבו לפניו ושאל אותו בשלומו, ובתוך דבריהם שאל השיך אל הרב ז"ל ויאמר אני שמעתי עליך איש חכם אתה היש לך ידיעה בחכמה פלונית, ויאמר אליו הרב אדוני חנני אלקים מעט בחכמה הזאת, והתחיל השיך לנסות את הרב, ויפתח הרב פיו בחכמה, וראה השיך כי הוא מלא וגדוש בחכמה הזאת, והשיך היה חושב בדעתו שאין כמוהו, וכאשר ראה חכמת הרב קשר עמו אהבה רבה, וכה אמר אליו אחי ידידי דע לך כי שמחתי היום בחכמתך, כי על כן הנני מחלה פניך שאל נא תמנע מהלוך אלי לפחות פעם אחת בשבוע כדי להשתעשע עמך בחכמתך, וישלחו בכבוד גדול, וכאשר עברו שני ימים לא היה יכול לעמוד את עצמו השיך מרוב התשוקה וישלח אל הרב ב' אנשים עבדים וסוס לרכוב עליו למען יבוא אליו בכבוד גדול, ויקם הרב וילך אל השיך, ויקבלוהו בכבוד גדול ויחבק לו וינשק לו.

ויאמר אליו דע ידידי כי משעת פרידתך ממני נפשי עם נפשך נקשרה ולא יכולתי עוד להתאפק מלהמתין עד ששלחתי אחריו למען תבוא אלי למען השקיט להבת התשוקה, ובתוך הדברים שאל לו השיך היש לך ידיעה בחכמה פלוני, ויען הרב חנני אלקים ויתן לי גם את זה, והתחילו לישא וליתן באותו חכמה, וראה השיך כי גם בזה הוא מלא וגדוש, וישמח בו שמחה גדולה, ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך תבוא אלי בכל ב' ימים, וכן עשה הרב כי חפץ הוא בתכלית המבוקש, והיה בא אצלו ב' פעמים בשבוע, עד שראה השיך שהרב בקי בכל שבע חכמות.

ולהשיך היה חסר הקדמה מחכמה אחת ובלעדה לא יוכל להיות שלם בחכמה הזאת, ושאל להרב היש לך ידיעה בזה, ואמר תודה להשם יתברך שאני שלם גם בחכמה הזאת, אזי נפל השיך לרגל הרב ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך למדני נא החכמה הזאת כי היא נעלמה ממני.

אמר לו הרב אדוני אני למדתי כל החכמות ביוקר עמדה לי ולא למדתי אותם בחנם גם אני לא אלמוד אותך בחנם, אמר השיך אל הרב נקבה שכרך עלי ואתן ככל אשר תשית עלי ואני נותן כסף וזהב לרוב הלא מצער היא אצלי כדי להשיג זאת החכמה, אזי אמר הרב חלילה לי מלמכור החכמה הזאת במחיר כסף או זהב כי אם בחכמה אחרת שתלמדני.

אמר לו השיך וכי נעלם דבר ממך הלא כל מה שאני יודע אתה בקי יותר ממני ומה החכמה אשר אני יודע ואין אתה יודע.

[ריז]

אמר לו הרב יש לך חכמה נפלאה והיא רחוקה ממני, אמר לו מה היא החכמה הזאת, אמר לו מה שאתה מתפלל על החולים וספרי חיים לפניך הם גלויים, זאת החכמה היא נעלמה ממני, אם אתה תודיעני סוד החכמה הזאת גם אני אודיעך החכמה אשר ממך נסתרה.

אז אמר לו השיך הקשת לשאול לא יתכן שאגלה דבר זה לשום נברא שבעולם, אמר לו הרב וגם אני אי אפשר שאגלה החכמה הזאת אשר ממך נעלמה אם לא על ידי חליפין חכמה תמורת חכמה.

אמר לו השיך דע ידידי שאני מושבע מאכותי שלא אגלה דבר זה לשום אדם, ואמר לו הרב וגם אני מושבע שלא אלמוד חכמה הזאת לשום נברא, אבל אני אומר כיון שהיא לטובתי כדי ללמוד חכמה אחרת מותר לי ללמד ואין כאן שבועה, ואם כן גם אתה מותר לך מאחר שאין אתה מוכר החכמה בדמים רק בעבור חכמה אחרת ואז תהיה מושלם בכל החכמות.

אז אמר לו השיך הן לו יהי כדברייך, אבל קשה ממך הדבר ואירא אנכי שלא תוכל לעשות הדבר הצריך לדעת סוד הגדול הזה כי כבד ממך הדבר ולא תוכל עשותו, אז אמר הרב אני מוכן לקבל עלי כל הדבר הקשה וכל אשר תאמר אלי אעשה, אז אמר לו השיך אם כן שמע בקולי לאשר אני מצוה אותם, עתה קום ולך לביתך והכן עצמך ביום הזה לעת ערב לקבל תענית ב' ימים רצופים, והזהר בסעודה שלא תאכל בשר ולא תשתה יין, ואחר הסעודה התקן עצמך לבית הטבילה והלבש אותך מחלצות, ובשני ימים אלו שתתענה תטבול בבוקר ובערב ותפשפש במעשיך כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא.

ויהי כאשר שמע הרב את דברי השיך נתלהב לבו ויאמר לו כן אעשה כאשר דברת, ויאמר לו לך לשלום, וביום השלישי תבוא אלי ואודיעך סוד הדבר הגדול הזה, ויקם הרב וילך לביתו בלב נשבר ונדכה ויעש ככל אשר צוה עליו, ועוד הוסיף שלא פסק תעניתו בליל ג' גם כן.

ויהי בבוקר אחר גמר תפלתו הלך אל השיך, וישא השיך את עיניו וירא והנה הרב בא בלי כח, ויחרד לקראתו ויאמר בא ברוך השם שמצורת פניך ניכר שעשית ככל אשר צויתך.

אמר לו הרב ועדיין אני בתענית, אמר לו השיך יפה עשית, מעתה בא עמי ואראך הסוד הזה, וילך אחריו הרב אל חדר אחד שמפתח החדר הזה לא נמסר לשום נברא כי אם בידו דוקא, ויפתח השיך הפתח ויכנסו שניהם יחדיו ואת הדלת סגרו לבלתי יקרב איש זר אליהם.

[ריח]